

Didaci
COVARRUVIAS

A LEYVA TOLETANI,
EPISCOPI SEGOBIENSIS,

PHILIPPI SECUNDI HISPANIARVM REGIS,
SUMMO PREFECTI PRÆTORIO,

OMNIA OPERA MVLTQ QVAM PRIVS EMENDATIORA,
Ac multis in locis auctiora : in duos diuisa Tomos, Prior tria continet opuscula,
Posterior autem Septem : quorum nomenclaturam in vno-
quoq; Tomo, proximo folio reperies.

AD FINEM APPOSITVS EST RERVM INSIGNIVM
Index vtrique Tomo communis, & locupletissimus.

EA VERO OMNIA, QVE AB IPSO AVCTORE ETIAM PAVLO CRISTO
Quædam sunt edita, & hactenus typis innotuit, et in quibusdam Libris nonnullis editis
conservata, æque idcirco nihil penitus distitit deinceps.

TOMVS PRIMVS.

LUGDVNI.

Ex Officina Iunctarum. M. D. XCIIII.

Handwritten notes in the left margin:
Lugduni
1593
1594
1595
1596
1597
1598
1599
1600
1601
1602
1603
1604
1605
1606
1607
1608
1609
1610
1611
1612
1613
1614
1615
1616
1617
1618
1619
1620
1621
1622
1623
1624
1625
1626
1627
1628
1629
1630
1631
1632
1633
1634
1635
1636
1637
1638
1639
1640
1641
1642
1643
1644
1645
1646
1647
1648
1649
1650
1651
1652
1653
1654
1655
1656
1657
1658
1659
1660
1661
1662
1663
1664
1665
1666
1667
1668
1669
1670
1671
1672
1673
1674
1675
1676
1677
1678
1679
1680
1681
1682
1683
1684
1685
1686
1687
1688
1689
1690
1691
1692
1693
1694
1695
1696
1697
1698
1699
1700

Handwritten notes in the right margin:
Carpio
Lugduni
1593
1594
1595
1596
1597
1598
1599
1600
1601
1602
1603
1604
1605
1606
1607
1608
1609
1610
1611
1612
1613
1614
1615
1616
1617
1618
1619
1620
1621
1622
1623
1624
1625
1626
1627
1628
1629
1630
1631
1632
1633
1634
1635
1636
1637
1638
1639
1640
1641
1642
1643
1644
1645
1646
1647
1648
1649
1650
1651
1652
1653
1654
1655
1656
1657
1658
1659
1660
1661
1662
1663
1664
1665
1666
1667
1668
1669
1670
1671
1672
1673
1674
1675
1676
1677
1678
1679
1680
1681
1682
1683
1684
1685
1686
1687
1688
1689
1690
1691
1692
1693
1694
1695
1696
1697
1698
1699
1700

VIRO CLARISSIMO
BALTASART DE VILLARS
IN PRÆFECTURA LVGDVNENSI
PRO PRÆSIDI PRIMARIO,

ET SVMMI DOMBARVM CONCESSVS SENATORI
Meritissimo integerimo

Ioannes Baptista Regnaud. S.

Volim pacem bonarum omnium rerum, & parentem, & nutricem suspeximus, sic bellum malorum, & cladum cum publicarum, tum priuatarum fomitem, & lernam, tam diu florentissimum, & Christianissimum regnum exagitate conquerimur. Vidimus pro dolor! tam repente exitialem discordiarum civilium flammam, ciuitates complexas, vidimus inquam, & indolumus ciuium, amicorum, casum, & occasum status conuersionem, & inuersionem, vrbes tot saeculis extructas, enersas, expilatas, aras prostratas, fora squallida, optima quaeque antiquata, obruta. Inuasit hic furor singula vita instituta, omnibus nocuit, sed grauiorem cladem Republicæ literaria aduexit. Ab illis enim studijs cessatum est, quorum usus non potest in Ciuitate bene constituta dimitti, quo secundæ res ornantur, & aduersa iuuantur. Siluerunt leges inter turbas, & strepitus armorum, noluit, aut non potuit Gallia docere, neque doceri. Hinc Tipographia, celeberrimum posterioris saeculi inuentum, quo doctorum lucubrations perpetua memoria traduntur grauisissimam iacturam passa est, hinc armorum quam librorum uberior quaestus. At verò sælix, & optatum sydus Diui illius Augusti Henrici Opt. Max. quod sanctissimis populi acclamationibus effulsit Lugduni, nouum quoddam ver desperatis rebus attulit, simulq; aurea pacis saecula promisit. Accedit tam certa spei gratissimus tuus in Ciuitatem nostram reditus, qui te Lugdunensibus ornamentum, foro aquisissimum ordinis contempti vindicem, bonis omnibus patronum, amicis, & cognatis oblectamentum restituit. Cogitantem itaque quo pacto tibi, & mihi qui tuis aque, ac meis rebus lator, officiosè congratulari liceret me decere existimaui hoc eruditissimi Iurisconsulti, Præsidis, & Senatoris opus absolutissimum à varijs mendis, qua antea erudita aures, neque satis patienter audire, neque satis commodè tolerare poterant repurgatum, quod nupero suntu Tipographia nostra protulit tuo nuncupare nomini. Illud eo vultu quo offertur accipe, & maiora parantem simulatq; amorem, officium, & obsequium offerentem, ut tuum, & planè tuum amare tuere, amplectere. Vale Lugduni ex nostra Tipographia. Calen Aprilis. M. D. XCIII.

D I D A C I
C O V A R R V V I A S A L E Y V A
T O L E T A N I,
E P I S C O P I S E G O V I E N S I S,
Supremique Hispaniarum Senatus Præsidis Meritissimi

Præctiarum Quaestionum, Liber vnicus.

T O M V S P R I M V S.

Ex Capite sequenti.

S Y M M A R I V M.

- 1 G O T H I quæ ratione, & quo tempore Hispaniarum Imperium obtinuerint.
- 2 Potestas temporalis, civilisque iurisdictionis penes ipsam rempublicam esse, & apud eos quibus ipsa id munus commiserit, & in quo ab Ecclesiastica differat.
- 3 Romana respublica, omne Imperium in Caesarem Augustum, & eius successores transiit.
- 4 Regni principatus, vel libera electione populorum, vel hereditaria Gentiliti primogeni successione moribus, aut lege probata, iustis omnino censetur.
- 5 Regnum omnium rerum publicarum est praeclarissimum.
- 6 Regni potestas ex Dei, & naturæ ordinatione stabilitur.
- 7 Castellani regnum iure Gentiliti successione primogeni defertur.
- 8 Salica lex apud Gallos, qua sit?
- 9 Castellana respublica tota iurisdictione penes Regem est.
- 10 Cuius a Rege alicui concessio, an censetur concessa iurisdictione, & quid de iure ac iusto imperio.

Tota Civilis Castellanae Republicae potestas, & iurisdictione, qua ratione penes ipsum Regem sit.

C A P V T P R I M V M.

ROMANIS OLIM HISPANIAS obtinerent, Gothisque à Septentrione totam Europam bello, armis, & industria vallantibus cum & tunc Vandali, Alani, & Sinti relicti Gallis, Hispanias invaderent: Honorius Imperator, Gothis eorum Rege Ragadaifo in Icculianis montibus occiso, clade insigni ab Scilicone Romanorum Duce, & consule adiectis, eiusdem gentis Principi Alarico Gallias, Hispaniasque, quas iam penè perdidit, in totum Senatu consilio concessit, uti commemorant Rodericus Toletanus lib. 2. renati in Hispania gestanam cap. 4. & Io. Lupi de regno Navarrae. 6. par. 6. 4. Quo iure, mortuo post cessionem Romanae urbis, Constante Alarico, Athampas Gothorum Rex miseris calamitatis Hispanorum, spem à Barbaris patiebantur, auxilium eis impigre laetatis Hi-

spaniam aggreditur, eoque intra brevis tempus à suis, interfecto, Anno Domini 416. Segericus, qui eidem successit, mox ut regnare cepit occisus, vix inter Gothorum Reges propter brevitatem temporis ab Historicis ponitur. Post hunc Vualia Gothorum Rex, pace cum Honorio pacta, Vandalos, & Alanos penè extinxit, ob easque res bene gestas ab Imperatore, Aquitania, & maxima Narbonensis Provinciae parte donatus est. Quod Prosper Aquitanicus, & Isidorus testantur. Idem scribit Rodericus Toletanus cap. 7. & post eos Paulus Aemilius hoc ipsum asserat. Rursus Theodoricus Rex non satis his provinciis apud Gallias contentis Hispanias invasit, cui Turismundus successit, eoque à quodam familiari occiso, Theodoricus permissa Imperatoris Hispanias ingressus, primus in eis Gothorum Rex obtinuit Imperium, belloque Suevis domuit ac paulatim maxima Hispaniarum parte subacta, Gothorum genti eas sedes stabilire ita conatus est, ut qui eadem in regno successerant graniter ac moleste tolerent, Romanorum nomine adhuc in Hispaniis veteris Imperii, & principatus iura quamdam obtinuisse, donec Sisebutus Rex prope Annum domini, 615. expulsis profligatisque Romanis, Hispaniarum Monarchiam consequutus est. Huic siquidem Regi haec tribuit Paulus Aemilius lib. 1. de gestis Francorum. Dicit tamen Isidorus, Rodericus Toletanus, & Alfonso Burgenis id de Suintilla Rege, Richardi primi filio tradidere, qui cepit regnare, Anno Domini, 616. atque ideo apparet, ad contigit circa Annum Domini, 628. Nam & Sanctus Isidorus ad Annum Decimum Suintillae Regis Gothorum Historiam prosequens est. Post haec Gothorum Principes Hispaniarum Imperium Regio Monarcharum nomine pacatissimi habuerunt ad Annum usque Domini, 714. Quo ex petitione Comitis Iuliani Arabes ab Africa Calpen, quae nunc Gibraltar dicitur, transiit, cruentissimo praelio ipsis Gothis, eorumque Rege Roderico profligatis, totam fere Hispaniam occuparunt. Quo in praelio Gothorum omnis nobilitas occidit, totaque Hispania in ditione Sarracenorum venit praeter Astures, & Cantabros, apud quos Pelagius Fiffilae Cantabrigiae Ducis filius, nepos Gothorum Regis Cindalunthi, animum ad opem patriae ferendam adiciens, multos Christianos metu hostium latitantes in ordine coegit, eosque adhortans, alacres admodum ad quodvis subeundum pro religione Christiana, & patriae periculum reddidit, adeoque sibi subditos, & obnoxios effecit, ut ab ipsis Rex electus, & nominatus, animo inuictio, diuinoque auxilio coepit Arabes bello premere, aliquotque urbibus, & oppidis ita cadere coegerit, ut Reges, qui post eum Hispaniarum septimum consequuntur, maximis cladibus eos afflictos ab Hispaniarum Praecl. Quæst. A. Hispanis